

Τα Παραμύθια με τα Ελληνικά Στατιστικά Στοιχεία

Γρηγόρης Θ. Παπανίκος

(19 Σεπτεμβρίου 2016)

Οι Αριθμοί δεν Λένε Ποτέ Ψέματα

Οι αριθμοί δεν λένε ποτέ ψέματα. Οι άνθρωποι λένε ψέματα, χρησιμοποιώντας αριθμούς είτε από δόλο (συνειδητά ψέματα) είτε από άγνοια (λόγω σχετικής με τους αριθμούς-στατιστικά ασχετοσύνης). Οι Ελληνικές Αρχές έγιναν διεθνώς αξιογέλαστοι με τα «επίσημα» στατιστικά τους στοιχεία. Δεν νομίζω να υπάρχει ούτε ένας Έλληνας που να πιστεύει ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν «πείραζαν» τα επίσημα στατιστικά στοιχεία (α) για να φαίνονται αρεστά στον κόσμο (ψηφοφόρους) και (β) για να μην υπάρχουν κυρώσεις από τους αρμόδιους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Δηλαδή έλεγαν συνειδητά ψέματα, χρησιμοποιώντας αριθμούς. Και αυτό για να χρηματοδοτήσουν ένα παρασιτικό και κρατικοδίαιτο αριθμό Ελλήνων ψηφοφόρων, που δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητο στατιστικό μέγεθος, διότι βγάζει πρωθυπουργούς.

Το μεγάλο ζήτημα σήμερα αποτελεί το δημόσιο χρέος αλλά πολλοί δεν το πιστεύουν. Τι πιστεύουν, δηλαδή; Πρώτον, υπάρχουν έλληνες που πιστεύουν ότι οι ξένοι μας κορόιδεψαν στο μέτρημα και δεν χρωστάμε τόσα όσα μας λένε. Δεύτερον, υπάρχουν Έλληνες που πιστεύουν ότι ναι μεν τα πήραμε τα δανεικά αλλά δεν τα φάγαμε εμείς αλλά κάποιοι «κακοί» Έλληνες τα οποία μια καλή κυβέρνηση θα τους τα πάρει πίσω. Τρίτον, υπάρχουν και αυτοί που λένε ότι όχι μόνο τα χρωστάμε αλλά και τα έφαγε (διάβασε σπατάλησε) μια μεγάλη μερίδα κρατικοδίαιτων και παρασιτικών Ελλήνων όπως έχω δείξει με τον πιο εμφανή τρόπο στο βιβλίο μου «[Η Οικονομική Κρίση της Ελλάδος: Μία Ταξική Ανάλυση Υπέρ των Μνημονίων](#)».

Η τελευταία κατηγορία των Ελλήνων αργά-αργά γίνεται πολυπληθέστερη. Ακόμη και ο σημερινός πρωθυπουργός ξεκαθάρισε ότι τα στοιχεία του χρέους και γενικά τα στοιχεία της Ανεξάρτητης Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ) δεν αμφισβητούνται. Τώρα η ελληνική δικαιοσύνη, που, ειρήσθω εν παρόδω, κατατάσσεται στην πιο διαφθαρμένη του πολιτισμένου κόσμου, θα εξετάσει (α) αν τα στοιχεία παραποιήθηκαν και (β) αν αυτό έγινε με δόλο για να βάλουν την Ελλάδα στο μνημόνιο. Προφανώς, η ίδια παραποίηση έγινε και στην Κύπρο, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία. Για να μπουν και αυτοί στο μνημόνιο. Εκτός, αν κάποιοι ισχυρίζονται ότι η Ελληνική οικονομία ήταν σε καλύτερη θέση από τις οικονομίες αυτών των χωρών. Τώρα πως αυτές οι οικονομίες βγήκαν από το μνημόνιο αποτελεί ένα μυστήριο που μόνο η Ελληνική δικαιοσύνη μπορεί να διαλευκάνει και μάλιστα γρήγορα όπως το συνηθίζει άλλωστε. Έχουμε την ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης του κόσμου. Μην πιστεύεται τι δείχνουν τα στατιστικά στοιχεία. Είναι κατασκευασμένα και αυτά. Βλέπετε η «θεωρία» των κατασκευασμένων στοιχείων είναι βολική για πολλούς!

Πάντως, η δίκη αν γίνει θα έχει πολύ γέλιο. Για φανταστείτε οι άσχετοι Έλληνες δικαστές να συζητούν περί στατιστικών μεθόδων που έτσι και αλλιώς αποτελούν την πρακτική όλων των στατιστικών αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το μεγαλύτερο γέλιο θα «πέσει» αν καταλήξουν σε συστάσεις για το πώς θα πρέπει να συλλέγει στοιχεία η Eurostat. Όλα να τα περιμένει κανείς!

Το Παραμύθι Έχει Δράκο

Το παραμύθι με τα ελληνικά στατιστικά στοιχεία έχει δράκο και αφορά την δικαίωση πολιτικών προσώπων με σκοπό την επιστροφή τους στην πολιτική σκηνή. Ο ένας μάλιστα ετοιμάζεται και για Πρόεδρος της Δημοκρατίας το 2020. Τα στατιστικά στοιχεία του χρέους και των δημοσίων ελλειμμάτων από το οποίο το χρέος τροφοδοτείται είναι ξεκάθαρα και διαφανή. Δείχνει ολοκάθαρα τι έχει συμβεί και τι συνεχίζει να συμβαίνει στην Ελληνική Οικονομία τα τελευταία 20 χρόνια. Δείχνει ποιος το δημιούργησε το πρόβλημα και ποιος δεν μπόρεσε να το λύσει το πρόβλημα. Φταίει και ο ένας, φταίει και ο άλλος. Διότι ο ένας το δημιούργησε για να μείνει Πρωθυπουργός, ενώ ο άλλος δεν συναίνεσε στην λύση για να γίνει Πρωθυπουργός.

Αυτοί οι δύο είναι οι κύριοι πρωταγωνιστές του παραμυθιού. Και οι δύο θέλουν να επανέλθουν ακολουθώντας δύο διαφορετικές τακτικές. Ο δημιουργός του προβλήματος πιστεύει ότι η σιωπή είναι χρυσός. Μια σωστή τακτική αν είσαι βλάξ που δεν είναι όμως. Το κάνει πονηρά ακολουθώντας την δοκιμασμένη τακτική του θείου του, που γύρισε μεν πανηγυρικά, αλλά μετά από μία Εθνική καταστροφή! Ο άλλος που δεν το δημιούργησε αλλά δεν το έλυσε δεν βάζει γλώσσα μέσα παρ' ότι δεν φημίζεται για τις ιδιαίτερες διανοητικές του δυνατότητες ή μάλλον λόγω αυτών. Φαίνεται ότι η σιωπή ως τακτική κερδίζει γι' αυτό και προβλέπω ότι ο δημιουργός του προβλήματος θα γυρίσει δαφνοστεφανωμένος και τροπαιούχος. Πάντως, στη συνείδηση αρκετών έχει γυρίσει.

Έλα, όμως, που το παραμύθι έχει και «ουρά». Διότι εκτός από αυτούς τους δύο στο πολιτικό προσκήνιο εμφανίστηκαν και «αρχοντόπουλα» που ακόμη θα έπιναν τσίπουρα και θα έκαναν και καμία κατάληψη για να περάσει η ώρα. Και αυτά τα «αρχοντόπουλα» μαζί με τα ορφανά του προηγούμενου συστήματος θέλουν να «αποδείξουν» ότι τα στοιχεία μαγειρεύτηκαν και τώρα δεν μπορούν να κάνουν τίποτε. Εξάλλου η κατσαρόλα που τα μαγείρεψε είναι στην κατοχή τους οπότε κορόιδα είναι να την αφήσουν, χώρια που έχει μείνει και φαγητό για μάζα, τουλάχιστον μέχρι το 2019. Μετά βλέπουμε. Αυτοί που δεν φταίνε αλλά και ούτε χρειάστηκε να συναινέσουν στην λύση ακολουθούν μία άλλη τακτική. Λένε στους μέσα ότι θεωρούμε τα στοιχεία μαγειρευμένα για να μπούμε στο μνημόνιο αλλά στους έξω ψελλίζουν ότι σωστά είναι μαγειρευμένα. Και στις δύο περιπτώσεις μαγειρευμένα στοιχεία πουλάμε. Ούτε γάτα ούτε ζημιά για αυτούς αλλά μεγάλη οικονομική ζημιά για τα πολλά κορόιδα που τους πίστευαν που όσο πάνε και λιγοστεύουν.

Τα Στατιστικά Στοιχεία Λένε την Αλήθεια

Τα στατιστικά στοιχεία λένε την αλήθεια. Αλλά ποια είναι αυτή η αλήθεια; Λοιπόν όπως αναφέρω στο βιβλίο μου σελ. 20:

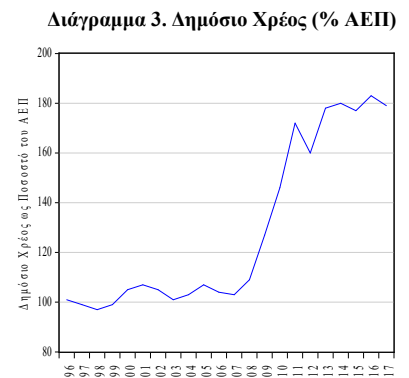
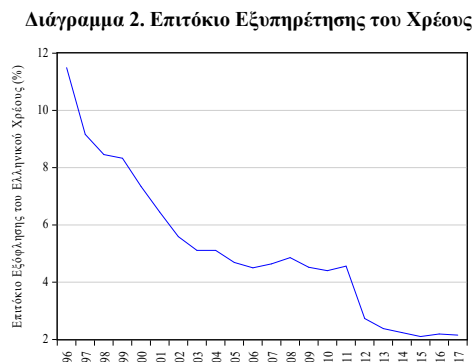
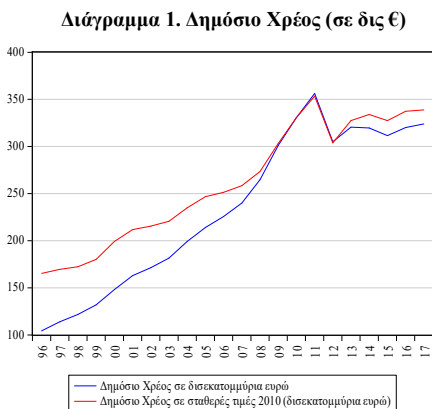
Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, τα στατιστικά στοιχεία, θα χρησιμοποιήσω μόνο στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Αρχής (EUROSTAT), και συγκεκριμένα αυτά που είναι διαθέσιμα στην ηλεκτρονική βάση στατιστικών δεδομένων της. Επίσης, μία χρήσιμη βάση δεδομένων είναι και αυτή του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ). Αλλά οι διεθνείς αυτοί οργανισμοί συνεργάζονται με τις Εθνικές Υπηρεσίες και της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Αρχής (EUROSTAT). Για όποιον γνωρίζει την στατιστική μεθοδολογία, τα στοιχεία αυτά είναι τα πιο αξιόπιστα που υπάρχουν. Επίσης, είναι τα στοιχεία που χρησιμοποιούν όλοι οι ερευνητές και οι κυβερνήσεις. Είναι τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για να κριθούν οι χώρες της ευρωζώνης σε ό,τι αφορά τους στόχους που έχουν συναποφασίσει, με ή χωρίς μνημόνιο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η

επιβεβαίωση του πρωτογενούς πλεονάσματος που ανέμενε η Ελληνική Κυβέρνηση από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Αρχή (EUROSTAT) το 2014. Σε κάθε περίπτωση, η στατιστική δεν λέει ποτέ ψέματα, οι άνθρωποι λένε ψέματα χρησιμοποιώντας την στατιστική! Πολλοί λένε ψέματα και χωρίς την ανάγκη των αριθμών. Αν χρειάζονται τους αριθμούς, τότε τους επινοούν, εν γνώσει τους ότι είναι πλαστοί. Δυστυχώς, όπως συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις που αφορούν την χρήση εργαλείων, το στατιστικό εργαλείο γίνεται "φονικό μαχαίρι" στα χέρια αδαών και "κακοποιών" της οικονομικής επιστήμης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, απαιτείται άμεσος αποπλισμός. Αλλά ακόμη και ο αποπλισμός θέλει τον ειδικό του.

Συνεπώς με το παραπάνω εδώ θα χρησιμοποιήσω μόνο δύο στοιχεία που προέρχονται από την Eurostat για να δείξω το μέγεθος του προβλήματος με το χρέος. Θα εστιαστώ μόνο στο χρέος (σε απόλυτες τιμές και ως ποσοστό του ΑΕΠ) και τα τοκοχρεολύσια. Για να τελειώνουν τα παραμύθια με τα ελληνικά στατιστικά στοιχεία, μόνο στοιχεία Eurostat θα χρησιμοποιούνται. Ακόμη και αν είναι κακό-μαγειρευμένα η εναλλακτική είναι να μην «φάμε» τίποτε. Και στο φαί λίγοι Έλληνες λένε όχι, ιδιαίτερα αν αυτό προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα «ξεκοκαλίζουν» τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα.

Το πρόβλημα του ελληνικού χρέους είναι πάρα πολύ απλό. Η Ελλάδα χρωστάει λεφτά που πρέπει να τα πληρώσει. Αν δεν τα πληρώσει θα της στοιχίσει (οικονομικά και όχι μόνο) ακριβότερα. Αυτή είναι η αλήθεια. Το πρόβλημα είναι ότι κάποιος έχουν πολιτικό συμφέρον με την δεύτερη λύση του «δεν πληρώνω-δεν πληρώνω» και ας καταστραφεί οικονομικά η χώρα αρκεί να κερδίζουν «ψηφαλάκια». Και δυστυχώς τα κερδίζουν. Μέχρι τότε άραγε;

Τρεις εικόνες δείχνουν τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά της εξέλιξης του ελληνικού χρέους τα τελευταία είκοσι χρόνια (βλέπε Διαγράμματα 1-3). Όλα τα στοιχεία προέρχονται από την Eurostat. Περιλαμβάνουν και τις εκτιμήσεις της για τα έτη 2016 και 2017. Είμαι σίγουρος ότι θα αναθεωρηθούν αλλά προς το παρόν τα παρουσιάζουμε διότι είναι διαθέσιμα.

Ποια είναι αλήθεια που προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία;

1. Από το 1996 και μετά το ελληνικό δημόσιο χρέος συνεχώς ανεβαίνει. Σε σταθερές τιμές υπερδιπλασιάστηκε από 165 δισεκατομμύρια το 1996 σε 353 δισεκατομμύρια το 2011 (Διάγραμμα 1).

2. Το 2012 το ελληνικό δημόσιο χρέος μειώθηκε κατά 50 δισεκατομμύρια ευρώ σε πραγματικές τιμές λόγω της διευθέτησης που έγινε με του δανειστές. Όποιος το πέτυχε γλύτωσε την Ελλάδα 50 δισεκατομμύρια ευρώ ή το 14% του συνολικού χρέους κουρεύτηκε. Μπράβο σε όλους εκείνους που το πέτυχαν! **Ή να μην πούμε μπράβο διότι είναι χοντροί και αντιπαθητικοί!**
3. Αλλά εκτός από τα 50 δισεκατομμύρια που γλίτωσε η Ελλάδα, γλίτωσε και σε τόκους. Όπως φαίνεται στο Διάγραμμα 2, το 2012, το επιτόκιο εξυπηρέτησης του χρέους έπεσε από 4,56% στο 2,73%. Μπράβο σε όλους εκείνους που το πέτυχαν! **Ή να μην πούμε μπράβο διότι είναι χοντροί και αντιπαθητικοί!** Αυτό μεταφράζεται σε δισεκατομμύρια ευρώ ανά έτος. Επειδή κάποιος δεν καταλαβαίνουν πόσο σπουδαίο είναι αυτό, να το κάνω «λιανά». Με επιτόκιο 4,56% και χρέος 300 δισεκατομμύρια και με περίοδο αποπληρωμής 30 χρόνια, οι Έλληνες θα πληρώσουν 551 δισεκατομμύρια (κεφάλαιο και τόκους) σε 30 χρόνια. Με το χαμηλότερο επιτόκιο θα πληρώσουν 440 δισεκατομμύρια. Δηλαδή 111 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα! Ή σε ετήσια βάση 3,7 δισεκατομμύρια λιγότερα. Μήπως δεν είναι έτσι; **Αν είναι, μπράβο στο «χοντρό» λοιπόν!**
4. Ναι μεν αλλά το πιο σημαντικό δεν είναι το απόλυτο χρέος. Το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι ο σημαντικός δείκτης. Το Διάγραμμα 3 δείχνει ότι ως ποσοστό του ΑΕΠ το δημόσιο χρέος παραμένει σταθερό και βιώσιμο, γύρω στο 100% του ΑΕΠ, μέχρι το 2008. Μετά εκτοξεύεται στο 127% και από εκεί και πέρα δεν έχει σταματημό. Ποιος φταίει άραγε; Μήπως αυτοί που κυβέρνησαν το 2008 και 2009;

Συμπεράσματα

Η ελληνική οικονομία έχει μεγάλο χρέος αλλά αυτό δεν είναι το βασικό της πρόβλημα. Το πρόβλημά της είναι ότι έχει και μικρό ΑΕΠ. Πρέπει να μεγαλώσει. Αλλά αυτό απαιτεί μία άλλη ανάλυση.